

- 6) Czy, ujmując rzecz bardziej ogólnie, art. 49 i 56 TFUE, zasady pewności prawa, skutecznej ochrony prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które przewidują, że podmioty prowadzące salony gry w bingo są zobowiązane do uiszczania co miesiąc stanowiącej obciążenie opłaty z tytułu „proroga technica” (technicznego przedłużenia), nieprzewidzianej w pierwotnych umowach koncesyjnych, której wysokość jest identyczna w odniesieniu do wszystkich rodzajów podmiotów i która jest modyfikowana co pewien czas przez ustawodawcę bez jakiegokolwiek potwierdzonego związku z cechami i zmianą poszczególnego stosunku koncesyjnego?.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 listopada 2022 r. – Coral Srl/Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle
Dogane e dei Monopoli**

(Sprawa C-730/22)

(2023/C 94/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Coral Srl

Druga strona postępowania: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2014/23/UE ⁽¹⁾, o ile zostanie uznana za mającą zastosowanie, a w każdym wypadku zasady ogólne wynikające z art. 26, 49, 56 i 63 TFUE, zgodnie z ich wykładnią i stosowaniem w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, ze szczególnym uwzględnieniem zakazu dyskryminacji, zasady proporcjonalności oraz ochrony konkurencji i swobodnego przepływu usług i kapitału, stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi ustawodawca krajowy lub organ administracji publicznej mogą – w okresie tzw. „proroga technica” (technicznego przedłużenia), który był wielokrotnie przedłużany w ostatnim dziesięcioleciu w sektorze koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gier losowych – wpływać jednostronnie na istniejące stosunki, wprowadzając obowiązek uiszczania opłat koncesyjnych, które pierwotnie nie były należne, a następnie podwyższając wielokrotnie te opłaty, które ustala się zawsze w stałej wysokości w odniesieniu do wszystkich koncesjonariuszy niezależnie od obrotów, nakładając również dalsze ograniczenia działalności koncesjonariuszy, takie jak zakaz przenoszenia lokali, oraz uzależniając udział w przyszłym postępowaniu w celu ponownego udzielenia koncesji od przestrzegania przez podmioty gospodarcze owego systemu „proroga technica”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 25 listopada 2022 r. – IJ i PO GesbR, IJ/Agrarmarkt Austria**

(Sprawa C-731/22)

(2023/C 94/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IJ i PO GesbR, IJ

Strona przeciwna: Agrarmarkt Austria

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że dany grunt należy uznać za zarządzany przez rolnika i pozostający w jego dyspozycji, jeżeli rolnik jest wprawdzie w posiadaniu tego gruntu i dokonuje również pierwotnej obróbki gleby, zajmuje się uprawą roślin i ich bieżącym nawadnianiem, ale grunt ten – podzielony na działki różnej wielkości – jest przekazywany w okresie od rozpoczęcia sezonu w kwietniu lub na początku maja do końca sezonu w październiku w zamian za stałe wynagrodzenie różnym użytkownikom, którzy utrzymują uprawy i zbierają plony, które nie przypadają w udziale bezpośrednio rolnikowi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 29 listopada 2022 r. – Republika Austrii/GM

(Sprawa C-734/22)

(2023/C 94/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Republika Austrii

Druga strona postępowania rewizyjnego: GM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ znajduje bezpośrednie zastosowanie do roszczeń, w ramach których Republika Austrii żąda zwrotu wsparcia udzielonego przez siebie w drodze umowy osobom ubiegającym się o nie w ramach programu stanowiącego środek rolnośrodowiskowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾ korzystając ze środków prawa prywatnego, ponieważ beneficjent naruszył zobowiązania umowne?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej – czy wykładni art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia, o którym mowa w pytaniu pierwszym, należy dokonywać w ten sposób, że akt, który odnosi się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości i przerywa okres przedawnienia, występuje również wtedy, gdy podmiot udzielający wsparcia po pierwszym pozasądowym podniesieniu roszczenia o zwrot ponownie, niekiedy również wielokrotnie, upomina beneficjenta i wzywa go na drodze pozasądowej do zapłaty, zamiast dochodzić roszczenia o zwrot na drodze sądowej?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej – czy zastosowanie do roszczeń o zwrot, o których mowa w pytaniu pierwszym, trzydziestoletniego terminu przedawnienia przewidzianego w krajowym prawie cywilnym jest zgodne z prawem Unii, a w szczególności z zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Dz.U. 2005, L 277, s. 1).